

TÍN HỮU CÔNG GIÁO TRUNG HOA THA THỨ

Câu chuyện xảy ra năm 1880 bên Trung Quốc.

Hứa-Sinh bị bắt và bị kết án vì tội theo Đạo Công Giáo và dám truyền bá giáo lý của Đạo.

Một ngày anh bị dẫn ra tra khảo. Nhìn thấy dụng cụ tra tấn của lý hình, anh Hứa-Sinh tái xanh mặt mày. Thích thú trước đau khổ của người tù, viên lý hình cười nhạo cất tiếng hỏi:

- Mày sợ sao?

Anh Hứa-Sinh thành thật đáp:

- Phải, tôi sợ lắm!

Tên lý hình nói:

- Sợ thì chối Đạo đi!

Anh Hứa-Sinh trả lời ngay:

- Không! Không! Tôi không chối Đạo!

Tên lý hình tiếp tục trò chơi ác độc. Hắn hỏi:

- Mày đau đớn lắm sao?

Anh Hứa-Sinh đáp:

- Đau lắm!

Tên kia nói:

- Mày không biết là mày sẽ phải chịu nhiều hình phạt ghê rợn hơn gấp nghìn lần sao?

Anh Hứa-Sinh trả lời:

- Có, tôi biết!

Tên lý hình tiếp tục:

- Và mày sợ phải không?

Anh Hứa-Sinh đáp:

- Phải, tôi sợ lắm!

Tên kia thúc giục:

- **Sợ thì đạp chân lên Thánh Giá, chà đạp ảnh Đức GIÊSU đi!**

Anh Hứa-Sinh tức khắc trả lời:

- **Không! Không! Tôi không đạp chân lên ảnh thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ!**

Người lý hình hăng máu ác độc dẫn mạnh từng tiếng:

- Mà không phải nói lời nào hết, chỉ cần nhổ nước bọt trên Thánh Giá thôi, rồi mày sẽ được tự do. Bằng không, thân xác mày sẽ bị kèm nung đỏ cắt xẻo từng mảnh!

Anh Hứa-Sinh vẫn cương quyết can đảm nói:

- **Không! Không! Tôi sẽ không bao giờ nhạo báng THIÊN CHÚA tôi tôn thờ!**

Tên lý hình tức giận nắm lấy cây Thánh Giá, giáng trên đầu anh Hứa-Sinh một cú trời đánh. Anh Hứa-Sinh ngã quỵ bất tỉnh và bị kéo về lại nhà tù.

Vết thương trên đầu anh Hứa-Sinh sưng to và làm mủ. Trong nhà giam tối om, bị còng tay xiềng chân, anh Hứa-Sinh ngồi bất động làm mồi cho ruồi nhặng ..

Viên cai ngục có đứa con trai tên Amun, 10 tuổi. Ông gọi con lại và bảo:

- Con phải canh kỹ người tù này, đừng để ai nói chuyện với hắn!

Cậu Amun vui vẻ nhận lệnh cha. Cậu đứng im quan sát người tù. Anh Hứa-Sinh luôn ngồi trong thế bất động. Cậu bé tò mò muốn biết người tù còn sống hay đã chết. Amun thu nhiều đồ vật rồi nhắm thẳng đầu người tù để ném. Sau nhiều lần thất bại, một vật ném trúng đầu người tù. Ngay lúc đó, cậu bé thấy đầu người tù lắc lư, rồi một giọng nói hiền từ vang lên:

- Chính em có ý chọn đầu anh làm đích điểm cho trò chơi của em, hay em nhận lệnh từ một người nào khác? Trong trường hợp em nhận lệnh của ai đó, em cứ vâng lời cho đến khi nào mệt, chán thì thôi! Và để chứng tỏ lòng anh không chút thù oán em, nhưng tha thứ cho em, em đi ra đường "Khôn Ngoan" ở góc phố "Đức Phật phán xét", em tìm cụ già tên "Pong-Sehquah". Em thưa với cụ: "Thưa cụ, cháu đã giúp đỡ chú Hứa-Sinh đang mang gông cùm ở trong tù. Chú bảo cháu đến nói với cụ cho cháu một con diều để thả chơi!.."

Sau khi nhận quà của ông cụ, cậu bé Amun bỗng thức tỉnh, phá ngu! Cậu bé tự nhủ: "Ừa, mình có giúp gì cho chú Hứa-Sinh đâu? Trái lại là khác!" Cậu bé bỗng hối hận. Cậu chạy thẳng đến nhà giam xin chú Hứa-Sinh tha thứ. Và vào một đêm khuya vắng, cậu lẻn vào nhà giam, mở gông cùm và giải thoát chú Hứa-Sinh. Nhờ đó, anh Hứa-Sinh có thể tiếp tục công việc giúp các Linh Mục rao giảng Tin Mừng Đức Chúa GIÊSU KITÔ, rửa tội cho nhiều người Trung Hoa xin theo Đạo Công Giáo.

... "Chính THIÊN CHÚA ban tặng khôn ngoan. Tri thức và hiểu biết nhờ Người mà có. Ai ngay chính được Người trợ lực. Người trở thành khiên-thuẫn cho kẻ sống thanh liêm, giữ gìn đường nẻo người chính trực, bảo vệ lối đi cho kẻ tín trung. Bấy giờ con sẽ hiểu thế nào là công bình, thế nào là chính trực công minh: đó là đường đưa tới hạnh

phúc" (Sách Châm Ngôn 2,6-9).

("Les jeunes martyrs de l'Annam et du Tonkin", par l'abbé Gustave Monteuuis, Grammont (Belgique), Oeuvre de Saint-Charles, 1905, trang 183-187).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt